

ת"פ (קריות) 1167-09-21 - מדינת ישראל נ' מחמוד אחמד

ת"פ (קריות) 1167-09-21 - מדינת ישראל נ' מחמוד אחמדשלום קריות

ת"פ (קריות) 1167-09-21

מדינת ישראל

נגד

מחמוד אחמד

בית משפט השלום בקריות

[16.07.2024]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של הסעת שלושה תושבים זרים או יותר - עבירה לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל").

2. על פי עובדות כתב האישום במועד הרלוונטי לכתב האישום, הו"ל פטאפטה סעדי, אבו אלגריר מוחמד, אבו אלגריר עלאא, אבו אלגריר חמזה ובדראן חליל תושבי האזור (להלן: "תושבי האזור") ולא היתה בידיהם אשרת שהייה או היתר עבודה או היתר כניסה. ביום 25.3.21 בסמוך לשעה 06:58, בכביש 70 בסמוך לשיירת יחיעם, הסיע הנאשם ברכב תוצרת פולקסווגן את התושבים הזרים.

3. לאחר הרשעתו, הופנה הנאשם בהסכמת המאשימה לקבלת תסקיר של שירות המבחן. כמו כן במסגרת הסדר בין הצדדים הצהירה המאשימה כי עמדתה לאור קושי ראייתי בתיק לעונש של מאסר בדרך של עבודות שירות ואילו ההגנה תוכל לטעון לכל עונש באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

4. ביום 2.2.24 הוגש תסקיר של שירות המבחן. בתסקיר סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 67 פרוד ואב ל- 16 ילדים. הנאשם אינו עובד וצוין כי במקור הוא מרצועת עזה ועבר להתגורר בישראל בשנת 1995. הנאשם מסר כי הוא מתמודד עם מצב בריאותי מורכב ומטופל תרופתית. מעיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות. כך על פי התסקיר קיבל אחריות מילולית וראשונית בלבד למעשיו וטען כי בעת שהיה במאפייני אנשים ביקשו ממנו שישע אותם תמורת כסף וטען כי נאמר לו שהם בעלי אישור עבודה ולכן הסכים להסיעם תמורת כסף. בשכלול הגורמים מתרשם שירות המבחן כי לא ניתן לשלול הישנות עבירות בעתיד וכי קיים סיכון להישנות העבירות.

שירות המבחן מציין כי ההערכה היא שהפרוגנוזה השיקומית בעניינו של הנאשם שלילית ושירות המבחן המליץ להשית עונש של מאסר על תנאי, התחייבות וקנס כספי. טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים לעונש בכתב - ת/1. בטיעונו טען ב"כ המאשימה והדגיש את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים במיוחד בשים לב כי מדינת ישראל במצב מלחמה. זאת ועוד טען כי המחוקק הביע לאחרונה את דעתו שיש להחמיר עם אזרחי ותושבי המדינה העוברים עבירה מהעבירות המנויות בסעיף 12א(ג)1א - הסעה שלא כדין שלושה זרים או יותר. העמדת העונש בעבירה זו לעונש מירבי של ארבע שנות מאסר מבטא את כוונת המחוקק להחמרה. המאשימה כך נטען עותרת למתחם ענישה שנע בין עונש של 3 חודשי מאסר ועד ל - 12 חודשי מאסר בפועל והפנה לפסיקה רלוונטית. באשר לתסקיר שירות המבחן טען ב"כ המאשימה כי אמנם התסקיר ממליץ על עונש הצופה פני עתיד אולם בד בבד גם קובע התסקיר כי קיים סיכון להישנות עבירות. לפיכך עתרה המאשימה לעונש של מאסר בפועל שלא יפחת מ - 5 חודשים שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס כספי בסכום של 13,000 ₪ ופסילת רישיון הנהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

6. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום ולקח אחריות על מעשיו. מדובר בעבירה משנת 2021 ומאז לא נפתחו תיקים חדשים. העבירה בוצעה בתקופת הקורונה כאשר הנאשם היה במצב כלכלי קשה. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם יליד שנת 1957 והפנתה לרקע האישי והמשפחתי המפורט בתסקיר שירות המבחן. טענה הסנגורית כי בשים לב לאמור בתסקיר שירות המבחן הרי שלא מדובר באדם שיפגע בביטחון מדינת ישראל. ב"כ הנאשם הפנתה למצבו הרפואי המורכב של הנאשם. באשר לעובדה כי מדינת ישראל נמצאת במצב מלחמה טענה ואולם העבירות אותן ביצע הנאשם נעברו לפני שלוש שנים. ב"כ הנאשם טענה כי עונש של עבודות שירות יזיק לנאשם וניתן לאזן באמצעות הטלת צו של"צ. ב"כ הנאשם טעה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של מאסר על תנאי ברף התחתון לבין עונש של מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות. באשר לקנס כספי טענה ב"כ הנאשם כי הנאשם מתקיים מקצבת הביטוח הלאומי והגישה מסמכים באשר לכך. ב"כ הנאשם טענה שלא להטיל על הנאשם עונש של פסילה בפועל אלא להסתפק בעונש של פסילה על תנאי בלבד וזאת לאור העובדה כי בת זוגו של הנאשם אינה עובדת והדרך היחידה שלו להגיע לטיפול עם היא באמצעות הרכב ו7 במידה ויפסל רישיון הנהיגה שלו יתקשה להגיע לטיפולים.

7. הנאשם בדברו אמר שטעה וכי הוא מתנצל ואין לו שום דבר לדבריו כנגד המדינה. עוד אמר הנאשם כי אינו עובד. דיון והכרעה

8. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ומידת פגיעתם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת.

9. בהסעת שב"ח בתחומי המדינה, פגע הנאשם בערכים שנועדו להגן על ביטחון המדינה ותושביה וזכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, ערכים עליהם עמד בית המשפט ברע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מ"י (9.12.14). הכנסת שוהים בלתי חוקיים מהווה סיכון ביטחוני ואמנם העבירות בוצעו על ידי הנאשם לפני כשלוש שנים ואולם הדברים היו נכונים בעת ביצוע העבירה על ידי הנאשם והדברים נכונים ביתר שאת לאחר השבת השחורה ב - 7.10.23 והמצב הביטחוני הרגיש השורר במדינה. בכך יש פוטנציאל כי שוהים בלתי חוקיים עלולים לפגוע במדינת ישראל ולבצע עבירות פליליות להיות בעלי מטרות לא חוקיות לרבות מטרות פליליות ולא רק בעלי רצון להתפרנס בלבד וזאת מטרת כניסתם לישראל.

10. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על פגיעה לא מבוטלת בערכים חברתיים מוגנים, יחד עם זאת יש לציין כי הנאשם הסיע אדם אחד תוך חשיבה כי יקבל היתר עבודה. הנאשם הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים וזאת בתמורה לתשלום כספי. במקרה זה לא נגרם נזק ואולם עלול היה להיגרם נזק באם בסופו של דבר אותו שוהים בלתי חוקי הגיע שלא למטרות פרנסה ועבודה אלא למטרות אחרות פליליות או במטרה לפגוע בתושבי ישראל. לא נעלמה מעיני העובדה שהאירוע מושא כתב האישום, אירע לפני כשלוש שנים.

11. בנסיבות תיק זה אינני סבורה שניתן להסתפק בצו של"צ בלבד כפי שעותרת הסנגורית ככל שבית המשפט לא יאמץ את המלצת שירות המבחן, אלא יש לגזור על הנאשם עונש מאסר אותו יישא בדרך של בעבודות שירות שיועמד ברף מעט מעל הרף התחתון, לצד עונשים הצופים פני עתיד, לרבות פסילת רישיון נהיגה בפועל. המלצת שירות המבחן כשמה כן היא המלצה בלבד ובוודאי שבית המשפט מחויב גם לשקול שיקולים הנגזרים מהאינטרס הציבורי, קל וחומר בעבירות בהן הורשע הנאשם ובעת הזאת על אף שלא נעברו על ידו עבירות כך לטענת הסנגורית מאז ביצוע העבירות.

12. בכל הנוגע לענישה הנוהגת, הרי שמדובר במנעד רחב ואפנה לפסקי הדין הבאים: ת"פ 47493-03-18 מדינת ישראל נ' ג'אברין (13.4.22) שם נקבע בעניינו של מי שהסיע 4 שוהים בלתי חוקיים, מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר ל-10 חודשי מאסר. ת"פ 39234-04-12 מדינת ישראל נ' אבו דיאב (28.8.15) שם קבע בית המשפט בעבירת הסעת שב"ח מתחם עונש הנע בין מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר. וכן ת"פ 8630-03-13 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן שם קבע בית המשפט מתחם ענישה של 3-9 ח' מאסר בגין עבירת הסעת שב"ח. רע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל (5.5.09), נקבע לגבי המסיעים, המלינים והמעסיקים "חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם". רע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' חמדי (04.08.13), רע"פ 6141/09 סלהב נגד מדינת ישראל (30.07.09) הנאשם הורשע בעבירה של הסעה שלא כדין של מספר נוסעים תמורת תשלום. נעדר עבר פלילי. בית-משפט השלום השית על הנאשם מאסר על תנאי. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי, אשר החמיר את עונשו והטיל עליו בנוסף 45 ימי מאסר. גזר-הדין אושר בבית-המשפט העליון, רע"פ 7726/13 מסאסרה נגד מדינת ישראל (08.01.14) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין. הנאשם הסיע 4 שוהים בלתי חוקיים. בעל עבר פלילי. נידון ל-7 חודשי מאסר בפועל, עפ"ג 57219-02-17 מדינת ישראל נגד ג'בר (12.11.17), הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בהסעת 6 שב"חים, בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובנהיגה פוחזת. בית-משפט השלום השית עליו 300 שעות של"צ, 6 חודשי מאסר, 4 חודשי מאסר על תנאי, ו-50 ימי פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה בפועל. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי. הערעור התקבל והושתו על הנאשם 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, יתר רכיבי גזר הדין נותרו בתוקפם.

עוד אפנה לת"פ (טבריה) 04-16-6730 מדינת ישראל נ' משהור ג'ראדאת - נדון עניינו של אדם שהסיע שלושה אנשים בהיותו קבלן ביצוע. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין עונש של חודש אחד לשישה חודשי מאסר שניתן ניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועל הנאשם הושת עונש של שני חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות בנוסף לעונשים נלווים.

ת"פ 60897-10-17 מ"י נגד מוחמד יאסין (11.6.19): שם הורשע נאשם בגין הסעת 7 שוהים בלתי חוקיים. בתסקיר שם נכתב כי לא ניתן לשלול כי לנאשם יש נטייה לקחת סיכונים ולא ניתן לשלול התנהגות דומה בעתיד. נקבע מתחם ענישה של 8-20 חודשי מאסר כאשר נגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ת"פ 27179-07-17 מ"י נגד חריזי (15.1.19): נאשם שהורשע בהסעת 5 שוהים בלתי חוקיים. תסקיר בעניינו אינו חיובי. נקבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד שנת מאסר בפועל. בית המשפט התחשב בכך שהנאשם אב ל-8 ילדים ומצא כי הענישה הראויה לנאשם היא בדרך של עבודות שירות למשך חצי שנה לצד ענישה נלווית.

רע"פ 7726/13 גמעה נסאסרה נגד מ"י (8.1.14) : המבקש הורשע בהסעתם של 4 שוהים בלתי חוקיים, בעל עבר פלילי, לא הביע חרטה ובשל אי התייצבותו לדיונים בבית המשפט האריך את ההליך. בית המשפט העליון אישר את גזר הדין בשלום לפיו נגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

13. בשים לב לאמור אני סבורה שמתחם העונש ההולם את נסיבות תיק זה נע בין עונש של מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות במקרים מתאימים לבין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי פסילת רישיון הנהיגה בפועל ועל תנאי.

14. הנאשם הודה ובכך אני רואה נטילת אחריות על מעשיו על אף האמור בתסקיר שירות המבחן בעניין זה. נתתי משקל לקולא לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם. כמו כן נתתי משקל למצבו הרפואי של הנאשם ומצבו הכלכלי. יחד עם זאת על אף המלצת שירות המבחן לעונש של מאסר על תנאי הרי שמטעמי שיקולי הרתעה היה מקום להשית על הנאשם עונש של מאסר ולו בדרך של עבודות שירות. בנאשם נעדר עבר פלילי ולטענתו ביצע את העבירות בתקופת מגפת הקורונה ואני סבורה שיש לתת משקל הן לקנס הכספי שיושת על הנאשם אשר העבירות בוצעו על ידו על מנת להשיג רווח כספי.

15. הנאשם הופנה על ידי בית המשפט לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. בעניינו של הנאשם הוגשה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות ממנה ניתן ללמוד כי הנאשם אינו כשיר מטעמים רפואיים לביצוע עבודות שירות. הממונה על עבודות השירות מציין בחוות הדעת כי בשל מחלות פיסיות מהן סובל הנאשם אשר אינן מאזנות לאורך זמן ומגבלות קשות בתפקוד יומיומי הממונה על עבודות השירות סבור כי מצבו הרפואי אינו מאפשר לו להשתלב בעבודות שירות. כמו כן מציין הממונה על עבודות השירות כי מדובר במי שזקוק לטיפול וליווי צמוד. 16. התלבטתי, האם יש מקום למצות את הדין עם הנאשם על אף שסברתי כי יש מקום לגזור עליו עונש של מאסר בעבודות שירות, להשית עליו מאסר מאחורי סורג ובריח. לו הנאשם היה עובר את העבירה בתקופה זו לאחר ה-7.10.24 ובהינתן המצב החוקי בתקופה זו לגבי עבירה בה הורשע, לא היה מקום כלל לדון בשאלה זו שכן היה מקום להחמיר עם הנאשם גם אם אינו מתאים לעבודות שירות. יחד עם זאת, בנסיבות העניין חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ומצבו הרפואי של הנאשם, אינני סבורה שיש מקום לגזור עליו עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. לכך אוסיף, כי המאשימה עתרה בתיק זה להשית עונש של 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות משמע, כי המאשימה סברה כי העונש הראוי בעניינו של הנאשם אינו מאחורי סורג ובריח אלא בעבודות שירות.

17. כאשר מניעותו של הנאשם לבצע עבודות שירות נובעת מנסיבות שאינן תלויות בו או ברצונו הטוב, אלא אך בשל מצבו הבריאותי שאליו הוא נקלע שלא באשמתו אני סבורה כי לא יהיה זה צודק או הוגן לגזור עליו חלף מאסר בעבודות שירות מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, בעניין זה אפנה לרע"פ 1/09 ג'וג'ו אסרף נ' מדינת ישראל, (17.03.2010):

"נציין כי במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם, לא רק בשל חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, תשנ"ח-1998, המדבר (סעיף 2) ב'זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים', אלא בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות ייאסר במקום שאחר לא ייאסר".

18. הדברים מצאו ביטוי בפסיקה ענפה בה דובר בנאשמים אשר בית המשפט מצא תחילה כי העונש הראוי להם הוא מאסר בעבודות שירות, אולם בשל מצבם הבריאותי שבעטיו הם נמצאו כלא כשירים להשמה בעונש זה, בתי משפט בסופו של דבר השיתו עליהם ענישה מקלה יותר בדמות מאסר מותנה.

לעניין זה אפנה לדוגמאות הבאות: ע"פ 2383/16 קאעוד תמימי חמזה נ' מדינת ישראל, (02.01.2017); ע"פ (מחוזי ירושלים) 2208/10 יוסף גולדציאן נ' מדינת ישראל, (06.05.2010); עפ"ג (מחוזי חיפה) 44648-02-15 מדינת ישראל נ' ראיך אבו חמדה, (18.06.2015); ת"פ (שלום קריות) 54158-11-14 מדינת ישראל נ' אנדריי לובנצ'וב, (30.04.2017); ת"פ (שלום קריות) 23917-04-15 מדינת ישראל נ' פלוני, (03.07.2016); ת"פ (שלום רמלה) 21679-04-15 מדינת ישראל נ' שאול בראנץ, (24.02.2016); ת"פ (שלום רחובות) 9524-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני, (21.10.2015).

19. זאת ועוד, ישנם מקרים חריגים בהם מצבו הרפואי של הנאשם יכול להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם ולעניין זה אפנה לפסק הדין בעניינו של אורי לופליאנסקי, בע"פ 4456/14 אביגדור קלנר נ' מדינת ישראל, (29.12.2015); וע"פ 4506/15 צבי בר נ' מדינת ישראל, (11.12.2016).

20. אשר על כן אני ולאחר ששקלתי שיקולים לקולא ולחומרא גוזרת את עונשו של הנאשם לעונשים הבאים: 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה על פי חוק הכניסה לישראל ויורשע בה.

פסילת רישיון הנהיגה על תנאי של שני חודשים לתקופה של שלוש שנים וזאת אם יעבור עבירה על פי חוק הכניסה לישראל ויורשע בה.

אני משיתה על הנאשם קנס כספי בסכום של 5,000 ₪. הקנס ישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 28.9.24 ובכל 28 לחודש שלאחר מכן.

את הסכום יש לשלם ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית בסכום של 2,500 ₪ להימנע מכל עבירה על פי חוק הכניסה לישראל וזאת לתקופה של שלוש שנים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

המזכירות תמציא לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, י' תמוז תשפ"ד, 16 יולי 2024, בנוכחות הצדדים.